

ACC. N:R M.11695: /

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Flera av mina syskon dog som barn. Vi var bara fyra som blev vuxna. Av oss fyra är det tre som rest till Amerika och blivit där, det är bara jag som stannat kvar i Sverige och jag har slagit mej ner i Mölle som bagarmästare.

Min syster Allida, som är född 1883, reste först. Måns Anderssons dotter, från Fjällastorp, var hemma och hälsade på från Amerika och hon talade så vackert om Amerika att Allida också ville resa dit. Men mor ville inte att Allida skulle resa. Tösen var ju så ung, nätt och jämt konfirmerad. Allida tjatade och gav sig inte. Då sa mor: Gå ut och fråga far då! Allida gick ut och fråga far. Han gav med sig och gav henne tillåtelse att resa. Hon rusade då glädjestrålände in och ropade till mor; Jag får resa för far! Mor blev då ängslig och sa till far: Vad har du nu gjort?

Men Allida fick långa respengar av far och så reste hon. Hon hade sällskap med ~~xxxxxxxxxxxx~~ Måns Anderssons dotter. Far körde med häst in och lämnade av henne på stationen i Mjöhult. Mor satt och grät när Allida rest. Hon reste till New York och den första tiden stannade hon i den andra flickans hem. Hon sökte så plats. Och en vacker dag hade

ACC. N:R M. 11695:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

hon den. Man kom och hämtade henne med häst-och-vagn. Hon steg upp i vagnen och så åkte hon iväg. Hon var mycket ängslig och orolig, hon visste inte alls vart det skulle bära hån. Men ingenting hände och hon kom till en äldre dam som varit lärarinna och som hade ett stort hus. Här fick Allida plats och stannade i fem år. Hon fick lära sig att tala riktig engelska från början. Hon har varit hemma och hälsat på många gånger. Första gången 1905. Då hjälpte hon mej en tid med mitt nya bageri i Mölle. Men hon reste igen. Så var hon hemma 1914, 1923, och 1935. Hon gifte sig omkring 1910 och hade en dotter som nu är död. Då hon var hemma 1923 var dottern med, Catharine hette hon, var då tio år gammal. Allida gifte sig med en skotte, Robertsson, och de förestod någon slags klubbhus för rikt folk i New York. Under hela kriget har jag inte hört från henne.

Min bror Axel reste till Amerika år 1912. Han är född 89. Han seglade som sjöman på något fartyg. Han var steward. När båten kom till Amerika gick han i land. Han har stannat i New York hela tiden. Han försökte som egen bagare och hade också matservering. Men jag tror inte det lyckades riktigt för honom. Jag tror att han nu är

ACC. N:R M. 11695:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

någon slags vicevärd i ett stort hyreshus. Han har gift sig med en engelska och de har ett barn Charlie. Men jag vet så lite om honom, för han har praktiskt taget aldrig skrivit hem. När mor levde skrev han på sin höjd ett jul och nyårskort till henne. Jag har aldrig hört om han längtar hem eller om han funderat på att resa hem. Det är möjligt att han inte kan resa ut därifrån och in igen, därför att han lämnat en båt och inte kommit som en vanlig passagerare. Under hela kriget (1939-1950) har jag inte hört något alls från mina syskon i ~~Nw~~ Amerika och jag vet inget alls om hur de haft det.

Min yngste bror Filip reste 1923. Han följde med Allida, när hon var hemma och hälsade på. Han reste över Köpenhamn. Han hade gift sig innan och hade ett barn. ^{Hans fru och barn} ~~De~~ reste över efteråt, när han kommit i ordning. Han gick genom någon kurs för portvakter tror jag och han har hela tiden varit vicevärd i ett stort hyreshus. Under hela kriget har jag inte hört ett enda ljud från honom. Sommaren 50 var några släktingar och hälsade på mej och de hade hälsningar från honom och de sa att han arbetade och levde som vanligt. Nu börjar dom därborta bli gamla, men jag vet inte hur dom tänker sig framtiden.